

Ο Χριστός ενώπιον του Ηρώδη και του Πιλάτου σύμφωνα με τα βιβλικά κείμενα

[Πολιτισμός / Κινηματογράφος](#)

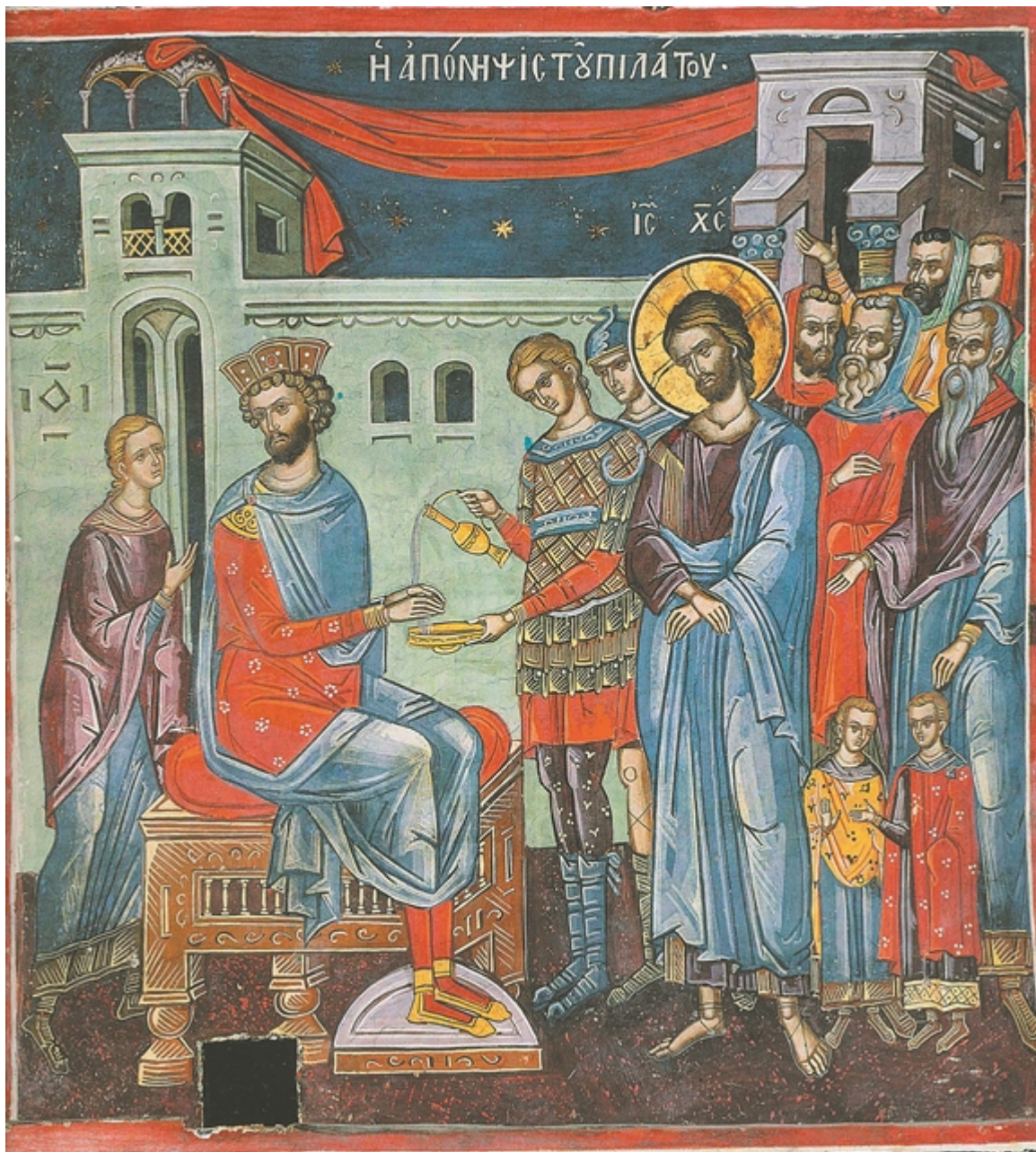
[Αριστέα Ρίζου, Εκπαιδευτικός Θεατρολόγος](#)

Το ίδιο συμβαίνει και με την παράσταση ενώπιον του Πιλάτου και τα γεγονότα τα οποία κατέληξαν στην οριστική καταδίκη του Χριστού και τον εμπαιγμό Του^[1]. Αρχικά, ο Ματθαίος αναφέρει ότι όταν ξημέρωσε, οι Αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού αποφάσισαν την θανάτωση του Ιησού και για να το πετύχουν αυτό Τον οδήγησαν στον Πόντιο Πιλάτο, το Ρωμαίο έπαρχο^[2]. Στις ερωτήσεις του, για το εάν είναι ο Βασιλεύς των Ιουδαίων, απάντησε «σὺ εἶπας». Παράλληλα, στις κατηγορίες των Αρχιερέων ο Κύριος παρέμεινε ατάραχος και σιωπούσε, προκαλώντας το θαυμασμό του Πιλάτου, ο οποίος κατάλαβε το φθόνο των Αρχιερέων. Μάλιστα η σύζυγός του τον είχε προειδοποιήσει για το άσχημο όνειρο που είδε για τον δίκαιο άνθρωπο, ώστε να μην αναλάβει ευθύνες. Σύμφωνα με το έθιμο του Πάσχα, ο ηγεμόνας μπορούσε να ελευθερώσει έναν κρατούμενο και πρότεινε την παροχή αμνηστίας μεταξύ του ληστή Βαραββά και του Ιησού Χριστού. Το πλήθος εν πολλοίς επηρεάστηκε από τους Αρχιερείς, ως προς την δια βοής ψήφο. Έτσι, αποφασίστηκε η Σταύρωση του Χριστού, διότι ο Πιλάτος, όταν είδε ότι είναι

αποφασισμένοι να τον θανατώσουν, ένιψε τας χείρας του μπροστά στο πλήθος και είπε ότι είναι αθώος από το αίμα του δίκαιου αυτού ανθρώπου. Οι Ιουδαίοι τότε απάντησαν ότι το αίμα Του και η ευθύνη βαραίνει τους ίδιους και τα παιδιά τους. Έτσι ο Ρωμαίος ηγεμόνας διέταξε τη μαστίγωση του Χριστού και τον παρέδωσε προς Σταύρωση[3]. Ωστόσο, πριν οδηγηθεί ο Χριστός στο Σταυρό, υπέστη από τους Ρωμαίους στρατιώτες φρικτούς εμπαιγμούς και ταπεινώσεις: τον έγδυσαν, του φόρεσαν κόκκινη χλαμύδα, ακάνθινο στεφάνι, κάλαμο στη δεξιά χείρα, ώστε να τον ταπεινώσουν ακραία ως «Βασιλιά των Ιουδαίων», αποκαλώντας και emπαίζοντας με αυτόν τον τρόπο τον Κύριο. Επιπροσθέτως δέχθηκε εμπτυσμούς και ραπίσματα. Κατόπιν, του έβγαλαν το μανδύα και τον οδήγησαν στη Σταύρωση[4].

Σε συνάρτηση με τα παραπάνω, ο Ευαγγελιστής Μάρκος περιγράφει με παρόμοιο τρόπο τα γεγονότα, όμως προσθέτει το ποιόν του Βαραββά, ως στασιαστή και δολοφόνου. Παράλληλα ο Πιλάτος ρώτησε τον όχλο, εάν επιθυμούν να ελευθερώσει τον Βαραββά ή τον «Βασιλέα των Ιουδαίων». Όμως, το πλήθος αμετανόητοφώναζε «σταύρωσον αυτόν!». Ομοίως και εδώ ο Πιλάτος συμπεριφέρθηκε με τον ίδιο τρόπο[5]. Έστερα οι στρατιώτες προσήγαγαν τον Ιησού στο πραιτώριο, όπου περιγράφονται οι εμπαιγμοί, όπως και στο Ματθαίο. Μάλιστα αναφέρεται ότι ασπάζονταν με εμπαικτικό τρόπο τον Ιησού και τον χαιρετούσαν, ως «βασιλέα των Ιουδαίων», προσκυνώντας Τον. Μόλις έφτασε η ώρα Τον ενέδυσαν με τα ιμάτιά του και τον οδήγησαν για να σταυρωθεί[6].

Όσον αφορά στο Λουκά, πρέπει να σημειωθεί πως αναφέρει την παραπομπή του Κυρίου στον Ηρώδη από τον Πιλάτο, καθώς όταν ο τελευταίος πληροφορήθηκε για την καταγωγή του από η Γαλιλαία, θεώρησε πως ανήκει στη δικαιοδοσία του. Πρώτα, όμως, οι Αρχιερείς Τον κατηγόρησαν ότι ο Χριστός διαστρέφει το έθνος, δυσχεραίνοντας την απόδοση φόρων στον Καίσαρα και προέτρεπε το λαό σε επανάσταση. Ο Πιλάτος δεν του αναγνωρίζει κάποιο σφάλμα, και μόλις αντιλαμβάνεται την καταγωγή του Ιησού, τον παρέπεμψε στον Ηρώδη, ο οποίος βρισκονταν στα Ιεροσόλυμα εκείνη την περίοδο για το Πάσχα.

Ο Ηρώδης περίμενε κάποιο θαύμα από τον Χριστό, αλλά Εκείνος παρέμεινε σιωπηλός. Μετά τον εμπαιγμό και από τον Ηρώδη, ο οποίος τον ενέδυσσε με λαμπρή περιβολή, και την πραγματοποιηθείσα συμφιλίωση του πρώτου με τον Πιλάτο, ο

Κύριος παραπέμφθηκε εκ νέου στον Ρωμαίο ηγεμόνα. Εκείνος, αν και δεν εντόπισε κάποιο παράπτωμα στον κατηγορούμενο, αποφάσισε να του επιβάλλει την ποινή της μαστίγωσης και την αποπομπή του, αλλά, ως γνωστόν, οι Ιουδαίοι δεν επέτρεψαν να συμβεί αυτό. Όπως ειπώθηκε και πριν, παρά την αρχική επιμονή του Πιλάτου για το αντίθετο, τελικά ο Χριστός καταδικάσθηκε[7].

Στον Ευαγγελιστή Ιωάννη εμφανίζονται περισσότερες λεπτομέρειες, όπως για παράδειγμα, ότι το πρωί που έφτασαν οι Αρχιερείς στο πραιτώριο, έμειναν έξω για να μην μολυνθούν από το σπίτι του ειδωλολάτρη και δεν μπορέσουν να μετέχουν στο πασχάλιο δείπνο. Περιέγραψαν τον Ιησού, ως έναν μεγάλο κακοποιό, αλλά ο Πιλάτος τους ζήτησε να τον κρίνουν οι ίδιοι, σύμφωνα με τους νόμους τους. Εκείνοι απάντησαν ότι δεν έχουν τη δικαιοδοσία να σκοτώσουν κανένα, σε αντίθεση με το Ρωμαίο, επαληθεύοντας το λόγο του Χριστού, για τον τρόπο θανάτωσής του με σταυρικό θάνατο[8].

Ο διάλογος του Ιησού με τον Πιλάτο εμπλουτίζεται με λεπτομέρειες, όπως η ερώτηση του δεύτερου για το εάν είναι ο «Βασιλεύς των Ιουδαίων» Εκεί ο Χριστός απαντά με την ερώτηση αν αυτό ήταν στρατευμένη πληροφορία από άλλους ή εκφράστηκε έτσι από προσωπική αντίληψη. Ο Πιλάτος του λέει πως οι δικοί του άνθρωποι τον παρέδωσαν και δεν γνωρίζει τι έχει κάνει. Ο Κύριος του απαντά ότι η Βασιλεία του δεν ανήκει σε αυτόν τον κόσμο, αλλά είναι από αλλού, ειδάλλως οι υπηρέτες του θα αγωνίζονταν να μην παραδοθεί στους Ιουδαίους. Προσθέτει ότι ο Πιλάτος λέει ότι ο ίδιος είναι βασιλιάς, αλλά επισημαίνει ότι ήρθε στον κόσμο για να μαρτυρήσει την αλήθεια. Και ότι όποιος επιθυμεί να τη μάθει, ακούει τη φωνή Του. Εδώ ο Ιωάννης τονίζει την ερώτηση του Ρωμαίου ηγεμόνα, για το ποια είναι η αλήθεια. Δίχως να περιμένει απάντηση βγαίνει και ενημερώνει τους Ιουδαίους ότι δεν εντοπίζει κάποιο παράπτωμα στον άνθρωπο αυτό. Εκείνοι, του ζητούν να ελευθερώσει το ληστή Βαραββά[9].

Στη συνέχεια, ο Πιλάτος παραδίδει τον Ιησού προς μαστίγωση, όπου υφίσταται τα μαρτύρια, τους εμπαιγμούς και τα ραπίσματα που έχουν αναφερθεί στα άλλα ευαγγέλια. Ο Ιησούς εμφανίζεται εξαντλημένος με το ακάνθινο στεφάνι και τον πορφυρό μανδύα, προκαλώντας τον Ρωμαίο ηγεμόνα να αναφωνήσει «ΐδε ὁ ἄνθρωπος». Οι Ιουδαίοι επιμένουν για τη Σταύρωση, διότι ο Ιησούς αποκάλυψε εαυτόν, ως «Υιό Θεού»[10]. Ο Πιλάτος, ρωτάει τον Κύριο από πού είναι και εισπράττοντας τη σιωπή του λέει ότι έχει τη δύναμη να τον σταυρώσει ή να τον ελευθερώσει. Εκείνος απαντά ότι δεν θα είχε καμία εξουσία επάνω Του, εάν δεν του είχε δοθεί από ψηλά και ότι αυτοί που τον παρέδωσαν έχουν μεγάλη αμαρτία. Οι Ιουδαίοι, βλέποντας τη διάθεση του Ρωμαίου να ελευθερώσει τον Ιησού, του είπαν ότι δεν θα είναι φίλος του Καίσαρα εάν το πράξει, διότι πρόκειται για

αντιποίηση αρχής. Ο Πιλάτος οδηγεί τον Ιησού στο «Λιθόστρωτο» (εβραϊστίΓαββαθά) και παρουσιάζει στο πλήθος το Βασιλέα του. Ο Ιωάννης μάλιστα ορίζει και το χρόνο ως έκτη ώρα της Παρασκευής, δηλαδή δώδεκα το μεσημέρι της παραμονής του Πάσχα. Ο λαός απαντά ότι αναγνωρίζει μόνο τον Καίσαρα και ο Πιλάτος τον παραδίδει για Σταύρωση[11].

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

Παραπομπές:

[1]Μτ 27:1-2 και 11-31. Βλ. και Μκ 15:1-20. Βλ. και Λκ 23:1-25. Πρβλ. και Ιω 18:29-19:16.

[2]Μτ 27:1-2.

[3]Μτ 27:11-26.

[4]Μτ 27:27-31.

[5]Μκ 15:1-15.

[6]Μκ 15:16-20.

[7]Λκ 23:1-25.

[8]Ιω 18:28-32.

[9]Ιω 18:33-40.

[10]Ιω 19:1-7.

[11]Ιω 19:8-16.

<https://bit.ly/3b3wIjh>